

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Helyben hához hordva
és vidékre postán küldve:
Égész évre . . . 4.—
Félévre . . . 2.—
Negyedévre . . . 1.—
Egyes szám ára . . . 10

HIRDETÉSI DIJAK:
3 hasabos pettisor egy-
szeri hirdetésnél soronként
6 kr. többszöri hirdetés-
nél 5 kr. Bolygójdi 30 kr.
Nyiltör pettisora 10 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Kaniszai utca hává a lap szellemi részét illető minden közlemény intéseendő.
Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐK:

PATAKY KÁLMÁN és **VACHTOTT KÁROLY.**
Kiadó és laptulajdonos: Farkas János.

KIADÓHIVATAL:

Főutca hává az előfizetések és a lap szét küldésére vonatkozó felszólalások intéseendő.

A regálé.

A regálé a többi dologi jogositványok között, mint peld. vadászat, halászat, vásárhelypénzszedési, rév, malom és vámgöcsösítvány a legnevezetesebb s egyszerűs mind a legfontosabb is; azért nem lesz talán érdektelen ha egyetmást e lap hasábjain elmondunk róla.

Mindenki előtt ismert dolog, hogy az állam az italméresi jogot — lett legyen az egyesek, társulatok, intézetek, vagy községek tulajdona — megváltotta; azt is tudja már mindenké, hogy az 1890. év január 1-től kezdve csak azok foglalkozhatnak a szeszies italok kimerésével, vagy kismértékben való elárusításával kik erre az engedélyt, az illetékes pénzügyigazgatóságtól megkapták; mivel pedig azok, kik eddig is a szeszies italok kimerésével, vagy kis mértékben való elárusításával foglalkoztak s azt tovább is folytatni szándékoznak az ezen szándékuk loganosíthatása végett kérvényeiket f. é. október 1-étig az illetékes pénzügyigazgatósághoz kellett, hogy benyújtsák, ezzel ezuttal nem foglalkozunk, de nem tartjuk feleslegesnek a törvény azon rendelkezéseinek magyarázatába bocsátkozni, melyek az 1890. év január 1-ével lépnek életbe.

Ugyanis az 1888. évi XXXV. t. c. arról szól, hogy miként fogja az állam az italméresi jogot, mint saját tulajdonát értékesíteni; az ugyan ezen évi XXXVI. t. c. pedig azon alap elveket foglalja magában melyek a megváltott jog fejében a vet

jogtulajdonosoknak nyújtandó kártalanítási összegekre vonatkoznak. Megvagyunk győződve, hogy az érdeket jogosultak a kártalanítási összegek mikénti megállapítása és nagysága iránt már eddig kellő információt szereztek maguknak, annyival is inkább, mivel a pénzügyminiszter az 1889. évi XXXIII. t. c. által felhatalmaztatott, hogy a kártalanítási összegekre már ez évben előleget adhasson azoknak, a jogtulajdonosoknak, kik ezen elveket igénybe ohajjták veüli; éppen azért a törvény ezen rendelkezésével e helyen tüzetesen nem foglalkozunk.

Sokkal fontosabb azonban az 1888. évi XXXV. t. c. melynek I §-a szerint a szeszies italok kimerése vagy kismértékben való elárusítása feletti rendelkezési jog az államot illeti; vagyis a magyarokrona országainak területén megszűnt a magán személyek, társulatok, intézetek, vállalatok és egyes községek azon rendelkezési joga, hogy az év bizonyos szakában vagy egész évben, vagy egyes vásárokon és bueusok alkalmával az 1890. évi január 1-je után is szesziesitalokat elárusíthassanak, 1890. évi január 1-től kezdve oly helyeken is, hol több jogos is volt, vagyis hol eddig többen mérettek, vagy mérték szeszies italokat, az ezen jogosultság megszűnik több helyhez kötött jog lenni, hanem egy össze olvadt egészet fog képezni.

Ezen jog az 1890. évi január 1-je után a államot illetven, az ezt érteke sitendő, szabad egyezkedésre lép a köz-

ségekkel vagy az adó köteles felekkel; ha az egyezés nem sikerül, akkor megkésérti bérbe adni azt; ha sem egyezés sem kibérlés által nem használhatja ezen jogát akkor a már előre összegyűjtött adatok alapján hivatalból állapítják meg az italméresi adó s az, a fogyasztó közönségtől a fogyasztási adó beszedési módja szerint hajtják be.

Lássuk most már mind a három esetben külön-külön az állam és adóköteles felek közötti viszonyt.

1. Ha a községgel, vagy az adóköteles felekkel kiegyezik a kincstár, akkor az italméresi jog osztatlanul, vagyis oly állapotban száll át a község tulajdonába, mint azt, az állam bírta, vagy bírhatja volna; így esetben a község vagy az adóköteles felek fizetik az italméresi adót; az ttlező község területén a kimerőktől vagy kismértékben elárusítótól pedig — vagy az ezekkel kötött egyezség szerint, vagy pedig a kimerés ellenőrzése alapján, kivett italméresi adót — szedi.

2. Midőn a jogot bérbe adni sikerült a kincstárnak akkor a bérbe vevő gyakorolja mindazon jogokat a kimerésel foglalkozva vagy kismértékben elárusítók szemben, melyeket az állam gyakorolt, vagy gyakorolhatott volna abban az esetben, ha maga kezelte e jogát; így esetben a bérlő fizeti az elvált italméresi adót a kincstárnak; önkényt értetődően, hogy ő meg a kimerés vagy kismértékben elárusítótól a velők megkötött egyezség szerint, vagy

tárgy nézetem szerinti őszinte lejtgetése. A nőkről beszélünk. Mindenáron az én véleményemet kívánta hallani Hiba szabadkozni, mondván, hogy a nőknek is megvan a maguk részéről valólagos véleményem róluk, fatalis körülmények közé kerülnek.

Nem használ semmit, azzal vágott le, hogy egy igazú térti, bár mikor és bárki előtt is megmerí mondani véleményem.

Igen . . . de . . .
Semmi de, hanem csak rukkoljon ki . . . s megtoppantottai kietti lábával a padlót.

Nem majd segíték, hogy könnyebben menjen. Először is egyekéről mondja el nézetét, én mondom meg kikről. Vegyük például mindenké előtt Irma kisasszonyt. Ismeri őt?

Oh igen!
Milyen nő az?
Igen csinós.

Nem azt akarom, hogy csinós-e? azt ugyanis lehet látni mindenkinél, de a mit nem lehet látni? Bocsánat aranyos maga, de hogy kivánhat tőlem — szegény halandótló — olyat, hogy amit más nem lát, nekem látni kelljen.

Semmi tréfa, Mielyenczem gondolja egyénső nivoltját, szívét . . . érzelmét stb, stb. érti?

Isten neki . . . igen, hanem azutan szája-cskája el ne csacsogja ám neki.

Nem.
Hát Irma kisasszony, mint mondtam, igen

TÁRCSA.

Emlékkönyv.

Gyermek évek, ifju évek
Gyors szaryakon elrepülnek,
Rövid éltünk kis sarkaja
Oda évez neusbóra,
A hol a sok küzdes után
Tudalmat nyer földi munkánk.
Ez életben nével magunkunk,
Ha keresünk, senkifalánk
Biztos enyhet biztos vigaszt,
Mert csak a szív adja meg azt;
Éltél pedig meg az is fé,
Aki bajban s nyomorban él . . .

Van mégis itt mit felém!
S ez az, hogy van rokon kebel,
Mely megérti egyinas szavát,
Mely a bajban vigaszt is ad;
Töl eskét ezt tudni nekünk,
Kik a földön csak tengődünk.
Ha szenvedés is éltünk,
Vigasztalást megis léltük;
Erőket minket barmnyi vesztél,
Szívünkben a gondolat él.
Van, ki osztja bánatunkat,
Van, ki velünk könyvet hullat.

Földi.

Hány csillagból van a szemed . . .

— Dal, —

Szemed fénye gyöngyök lánc szavemet. —
Kikéző szemed fény sugára
Hely szíven nyomasztja!
Hagy csillagból van a szemed Mariskám?
Hagy oly elragadó fényvel ragog rám!

Mennyi csillag van a magus ég bolton!
Meg sinés annyit, mint szemembe galambom.
Elragadó szemed fénye,
Az én szívem bája, óh!
Hány csillagból van a szemed Mariskám?
Hagy oly elragadó fényvel ragog rám!

Nem mutat fel annyi színt a szívtárvány,
Mint a mennyit a te szemed Mariskám!
Ezer színen ragog szemed
Ezer féle a szerelmed. —
Hány csillagból van a szemed Mariskám?
Hagy oly elragadó fényvel ragog rám! —
Farkas Károly.

Ella, Irma, Janka.
(Csevegés féle.)

Irta: K. B. E.

Ketten voltunk csak a szobában Ella és én.
Szép két szemeknek varazsa alatt állván, bizony,
képzeltélő nehezen ment az éppen szövegben lévő

Mai számunkhoz fél iv melléklet van csatolva.

dig »hajlot hatávak» volt elfoglatva, miután nem padban ül, s azt ajánlja, hogy gyors olvasása-ból miert nem tartott fenn annyit gyorsaság-
 hogy ezen szótagnakot mászó tőszón legalább annyit segíthetne, hogy a kezdetnél lett volna a vége. A harmadik Janos — a bácsi — a szales-
 leány. kiben beszélni tudás miatt élet is van — ő már fázott — s két pöccző kályhát rendelt azért, hogy egyikkel »Tollforgató» urnak hideg verejtéket melengesse fel, a másik mellett pedig, hogy még melegebb lefordíthassa latnira: »Ments meg engem Uram — ilyen tözstokolt.»

Mindenkinek elfoglatásáért, miatt, nem esoda, hogy nem éljenek, de azért kar volt »Tollforgató» urnak »Humoros» böffentélet megírni, s azért mert kevés »eljen» volt, bosszút ilhőge kebbel tanító társainak milyenségét Humoros a rapisaiban közzé tenni.

Ez a közöny sértette ám »Tollforgató» Far-
 kass: ur — írói dicsőségnyel még körül nem övezett lejténe agyacszkajában löve húsagat — azért ront nekünk — kik nem ismerjük — most látuk s e látásért még reank zudítja haragjának meny-kövét, de ugy, hogy a »Humor» kedves takarót borítja reá, de az alól ismét esdes a sértést s s gondosan beözöggett, most már nagygya fa-
 jult húsag r ki.

Tekintetes Szerkesztő ur! Meg csak azt akarom magam és jó barátaim nevében mondani, hogy ha valaki ír, hat írjon, de ne csak förgassa, hanem ragja is meg a tollat, hogy értsé is mit ír, s akkor »Humor»-ból nem leszzen gombag-
 avagy illetlenség. Réczemél »Tollforgató» irtól személyem s barátaimét illetőleg mindennemű gyonyulodást avagy sértégetet egyszerűs-minden-
 korra vissza utasítok, ha pedig ez elő fordulna, a következményekért ömagat okozhatna, ha gyonyuló kedve van nézze meg ömagat »Toll-
 forgató» ur, talál ott elég »Humoros» karcolni valót.

Továbbá meg azt akarom »Tollforgató» öccsemek tudtára hozni, ha gyülésnem még egy-
 szer élnök választáson lesz, hallgassa meg jól, hogy az ott lévőek az »Eljen» kiáltnak nem bög-
 ik, a gyülésné ó tesz — azt mindig csak egyes szem — első személyben írja le.

tudom mert mindössze is csak legfeljebb 4-5
 szór beszélnem vele.

Kerülön hacsak lehet, s ez nem is esoda,
 ha elgondolja magacska, hogy a legutóbbi talá-
 kosaink alkalmasait egymás után s ureg gasmetet
 fogyasztottam el 1 és fél óra telögasa alatt. Mind-
 égen beszélnem, ó legfeljebb csak »igen» vagy
 »nem» szót mondta, egy olyan fél — erőltetett
 mosoly kíséretében, de igaz szöveg már mond-
 ott valának olykor: a mi nem esodalatnak par-
 sullt érdeklészet keltött fél bennem iránta.

S ez?
 A színhazokról beszélünk, azaz beszélnem, s
 kérdézn mertem tőle, hogy melyik színhazat ked-
 veli legjobban, s o felélt, hogy az »újszínhazat,
 s a darabok közül melyiket? s ő egész nagy va-
 laszolja, hogy az operetteköt. Ugye e erre már
 maga is mosolyog?

Hát mit szólít rá ön?
 En? Egy fátyolozott mosoly kíséretében pö-
 dörtnem bajuszomat.

De furcsa az a mit monod mégis az unal-
 masságeről, — talan csak magához ilyen?

Nem, még akivel beszéltem mindenki így
 nyilatkozott róla.

Hat Katalin barátja? Az a mit tudom,
 mindig körülírta van. Öncsi is unalmas?

Ija kérem, a harmo cseletes haz.
 Lassa maguk milyenek? Csupa érdeklőség.
 Engédegy meg kérem, unalmas is... semmi
 is... hogy kívánhat ilyen?

Téhat maga ezt unalmasnak ismeri?
 Nagyön.

Jaj maga csak mindig így beszél a nőkről,
 most is már kettő fölött mondta ki, nem valami
 hízelgő véleményed. De mikor éppen olyakat em-
 li, a kirok» esakiss ékeppen lehet nyilatkozik.

Vége pedig »Tollforgató» irtól még csak
 annyit, hogy várjon addig, míg majd arczán a
 a férfasság jelképe mutatkozni fog, akkor gon-
 dolkossa is megváltozik, s nem fogja a tanító
 gyűlölet »Humoros» karcolatok» tárgyava tenni,
 tantó társait egy vidék elérjett hírlapjánban nevét
 ség tárgyának dobni, s az öregeket gyönyölni.

Legvégül pedig tudja mg »Tollforgató» ur,
 azt is, hogy mindeu ember — ember, s hogy
 »porosz» ne legyen senki előtt, mert az sérti
 az emberi önzéretet és méltóságát — no meg
 egy kisit a tantó tekintélyét is.

Ezek után maradtam Szerkesztő urnak
 kiváló tisztelője

Leo.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Becses lapja 43. számban »Humoros
 tollkarcolatok» címmel egy közlemény je-
 lent meg, mely közleményre vonatkozó meg-
 jegyzéseimet becses lapjában szeretőm
 ciklikirónak tudomására hozni.

Ekülönbem komoly irányú, helyi érdektű
 kedves kis lapunk hasábjai közé, bizonyára
 iji közlemény a mit telve volt sértő kifeje-
 zésekkel burmos közlemény gyauát csupán
 csak véletlenül csuszhat be (Igaz. Szerk.)
 Holott az nem humoral, hanem valóságos
 erőltetett sületlenség-ekkel van fölspekelve
 s inkább gyonykarcolatnak, mint »humoros
 toll karcolatnak» deuralható.

Azon általános tiszteletnek örvendő
 »egyházi» sé-mely, kit ön fiatal barátom kar-
 zoló tollgyévre mert tenni, az ön biralata
 nélkül is tudja mindenki, miszerint az elősorolt
 tiszteszegek nagyon is megérdemli. A további
 sorok, melyekkel Ot, a Fötisztelendő espre-
 stés ön azok előtt akarja leírni sőt jellemz-
 ni ki jobban ismerik önnel, általános föld-
 barodást keltettek minden ismerősei és
 tisztelői körében. Azért tanácsolom fiatal
 öccémek, hogy jövőben róla vagy csak
 tiszteszegekkel, vagy mivel úgy látszik olyan
 modorban nem tud, sehogyan se nyilat-
 kozzók.

De menjünk tovább, Édes öcsém köz-

Mondjon hát maga már egyszer egyet, akire
 ez nem illik rá.

Jó!... Most én veszek fél egy mintát en-
 gedelméből.

Ki az?
 Azt majd utójjára mondomy meg. Bizonyára
 ismeri maga is igen jól.

Kivánsai vagyok.
 A megjelölt nevet nem ismerem.
 Szép, mint egy mesebeli tiúndér.

Szöke hajja. Két nagy szem — szép tiszta kék,
 mint a nyári napom a felhőden égboloztat. Arca
 szelid és a jószág szerénység s kedvesség tükör
 zúdja rája. Édes esengési hangja óvarozsol min-
 denkit, ki közelében van. Nyájasság — egyfor-
 mam mindenkihez — képtelenné tesz bárkit is,
 hogy csak egy megjegyzéssel is valami rosszat
 mondhatson róla. Lebilincseli az embert, fogva
 tartja magának anélkül, hogy legkevésbé, va-
 lamsely szabaddalmat biztositana számára. Társas-
 gas ellenhaltallal erővel vonz magához minden-
 kit, a melyik helyen van ő, ott van minden ifju,
 de egyik sem nevelhet a másikkra, s egyik sem
 büszkedhetik a fölányvel a többi felett.

Egy szóval no a teljes értelmében olyan,
 a melyet kéreoni is ritkán találhatni.

Ez a maga nője odahaza is egyforma min-
 denkihez?

Et: már privát dolog, lehet, hogy ott már
 kivétel is tesz, s ezt szeretem is hinné, de eb-
 ben hiszen semmi, sőt természetes.

Ha a no nem szeret, vagy szeretet, akkor
 az nem nó, hanem egy fabáb, mely érzéketlen,
 jó neki ez is — az is.

S ő talán éppen szerelmes — és lehet, hogy
 végtelmen szerel s így állván a dolog, nem hiu-
 szen, hogy eről a v f i a g nem tud semmit
 addig, míg csak az a bizonyos nap el nem érke-

leményének további folyamán oly kartársai-
 mat veszi tőla élere, a kibek az alsó-lendvai
 járásnak összes tanítóit jelleg kulömbö-
 ség nélkül sérti, s ezeket céltáblává állítja sületlen
 ötleteinél, s humornak vélt kitéjezésinél. —
 Mert pl. az, akiről írta hogy az ölet nem
 üti meg; de igen megítai azon mértéket,
 mellyel a társadalom az igazi tanítóit mér-
 legelni szokta, — s nemcsak hogy Lendva
 környékén ismerik, hanem egy nagy vidék
 állásdus tanítóit működésére a legnagyobb
 háldával emlékezik mindenha, — több ezer
 ember, részben tanítványi részbe, tisztelői
 és barátai érdekében öszölő fejére csak
 állást kérnek az Istentől, — mi kartársai
 kalapot emlínek és meghajlunk előtte s
 elismerésünket, naelyt fölünk méltán érdemel
 így nyilvánítjuk a fáradhatlan veterán kartárs
 előtt, — ön pedig édes öcsém, nem méltó
 sarui köteleit megoldani. — Hogy németek
 közt született az sem való: de bárhol sze-
 letett is, fényesen igazolta be magyar ha-
 zafasággát már ifju korában egy ténnyel
 a melyért minden igaz magyar honfi kinek
 e ténnyel tudomásá van, csak büszkeséggel
 nevezni honfirtásának, s mely tényhez képest
 az ön hazafiasága csak — szájhazafiság.

A többi fiatal kartársaim, kiket ön
 úgy rut módon sértégetett s kirköl úgy
 látszik carriacurát akart karcolni, meg-
 győződésem és részben értesülnem szerint
 mind kiáljék önnel v nemes versenyt, hiva-
 tásuk terén, — továbbá ha tudná, hogy
 agra pályatársunk, kinek szeméről ön
 úgy kiméyeltlen megjegyzést tett, gyermek
 korától gyenge szemű volt, bizonyára
 nem tudná be oly botorul a bor elvezetésének.
 De különben is megfogja engedni édes
 öcsém hogy arra figyelmeztetnem, miszerint
 kartársai irányában talán jó volna egy kissé
 több kartársi vonzalmat és kiméyeltet tanu-
 sanítani. Mi néptanítók, kik az állam és
 társadalomnak még mindig mostoha gyerme-
 kei vagyunk, legalább egymás közt lehetnének
 édes testvérek, ezt pedig a kartársi szere-

zők, a midon a no asszony jelölt lesz, s az ifju
 pedig boldog, boldogabb az összes földi boldo-
 goknál.

Ejnye, be szerelmes lehet abba a nőbe!
 Bizony az vagyok.

S ki az, ha szabad kérdenem?
 Meg nem találta ki?
 Hogy találtánim ki, a mikor már tudja is-
 ten hitvány nem mondott, a kirok feldolgozta volna
 meg, éretem is?

No hát meg mondomy. Ma két ruha van
 rajta, s keblén halvány garza rósa, most moso-
 lyog, most meg éppen kacagja is, a neve pedig
 ...Ella.

Hízelgő, de ha így is volna, hogy híhethének
 én magának?

Igy is, adja ide kis kezét, egy szépen, most
 meg... Hat már nem akar meg eskölni?...
 hiszen előbb...?

Nem hallgat?
 Ön ismer ennélt fogva, — mint mondja —
 hiut, férjhez menni akarót, no aztan meg ked-
 veset.

Magat.
 Hagyjón már beszélni?!

Hat milyt ismer még?
 Oh! kedves magam, hogy tud tölem ilyen
 kérdézn? Igen sokféle természetü no van a vilá-
 gon, de egy sínes olyan, olyan aki csak el is érné
 azt a bűt, szeretete méltóságot, kedvességét,
 mint a minővel az én anyagom bir, a kit most
 két karommal tartok atölve, s a ki engem túl
 boldoggá tett és fog tenni.

Magá is engem.
 De már most mennem kell.

... s holnap?
 Engedelmevé.

tetből nem eredhető ily modulus gyümölgésekkel nem fogjuk elérhetni soha.

Humorisztikus dolgozat, arra hivatott egyenlőtlőhő igen hálados munkálkodás az irodalmi téren, mint ezt néhány humorisztikus irónknál láthatni; de hvátvá nélkül kézben erőltetve, csakhamar kétévlő válhat, mint érről meg is fog yszó dlni. — Továbbá a milyen kellemes hatással van az igazi humor kedélyünkre, époly izletlen ha sértesbe tör át, s közönségesen az a sorsa, mi a romlott élvezhetlen gyümölgése.

Tollforgató Farkas collegádmőt nem vártam volna ezt s azért végül csak annyit jegyzek meg, hogy van a magyar népelet nek egy tipikus alakja, a bot és balta forgatók; aki tehát a sép, jó, nemes, nagy is hasznos dolgok megírására megőrökötésé szánt tollat, e kicsi finom eszöktő oly barábr módon használja fel, az jobb ha a nevtő mások hasonnemű közleményeink egy írja alá: »Tollforgató Farkas.«

Baksán 1889. nov. 6 án.

Kovács J. Santos közs. tanító

Tekintetes Szerkesztő ur!

Vagyk három tisztelettel felkérni, miszerint beces lapjánk legközelebbi számban az alábbi soroknak némi helyt engedni sivekiedjek.

Az »Alsó-Lendvai Híradó« 43-ik számban »Humoros karczolatok« czimen megjelent badargok nem érdemlik ugyan meg, hogy azokra valaki az említettek közöl részeslen reflektalon mindazon által én, mint a ki benne leginká job lettem nyuntárgyává tetve s a n. é. közönség ele mindlen alapos ok nélkül pelengere állitva, nem hagythatom a nélkül, hogy a m. tisztelet publikumban különösen tanításom irant kellett tetves véleményeket el ne osszalam.

Kulsömet azt hiszem, egy évi itt tartozkodasom által tan mindlen ésodo lendvői, sőt egyes környékbeli is megismerte a nélkül, hogy szükség lenne azt hírlapokban kurtolni s én egyáltalán nem haragszom az Atya Istenre, hogy ilyen eldött meg. Egyébként ha én is úgy gyzarl volnék, mint tisztelet Tollforgató ur, hogy mások kibegyolabolban olyan »nak magamat, úgy meg lehet gyözödni tisztelet Tollforgató ur, hogy én is ugyancsak megfogorhatnám, mert hiszen ah, hoz nem nagy irői tehetség kell. De jegyezze meg Tollforgató ur, hogy azt mondja a közöndás: »Amit nem kívánsz magának, ne tedd azt másnak.«

Amit pedig tanítási kétségsejtemmel illető szö megítélni nem ölyán »szegény« telék van hívatom tisztelet Tollforgató ur, ki ősszeg gyakorlati ismeret teit tan a cesztregi és B. kösségi iskolákban szazrete, mely utobbi helyen tan is mint tanító, hanem inkább csak mint kantör bojárt vol alkanalmaz, legalább sorai erre »egneknek következteti.

Hogy pedig gyakorlati ismereteit csakis az említett kösségek hírvess iskolában gyűjtötte, azt azért merem állítani, hogy felekezeti képez déknl nem igen szokott lenni gyakorlóiskola. Kérdem tehát hol nyerte magasabb gyakorlati kiképezését, hogy egy fitymájta tanításomat?

Egyébként, hogy mero háuzagsz az amit Tollforgató ur tanításomról a közönség számára karczolt, arról tanuskodik a gyűlesen felvett jegyzőkönyv, melyben a szépen sikerült tanításert egyhangulaj köszönet mondottik, mar pedig megengedi Tollforgató ur, ha azt állitom, hogy volt gyűlesünkn kössé szakavatottabb tanítók is, mint Tollforgató ur.

S bár megvalyok gyözödni, hogy akik is merik az osztályommal felmutató eredményt, nem adnak semmit Tollforgató ur sületlen és alaptalan karczolataira, mindazáltal szükségesnek

tartottam ezeket a n. é. község, de különösen a laikusok felvilágosítására.

Tollforgató urat csak sajnálni tudom, mert ha tudatlan agból és megmondatlanságból írta a szóban forgó sorokat, úgy tudatlanságért és megmondatlanságért, ha pedig humort akart karczolni, akkor ismét csak tudatlanságért, mert vegye csak elő a költészetnek a majd megfogia találni benne, hogy nemesak a humor, de még a legeslessebb szatira sem igen engedi meg, hogy benne egyes elő s ismert személyeket megvezzenek s mi több, mint Tollforgató ur ez alkalommal tetvé, egy tekintélyes egyesület, melynek ki való tagjai vannak s melybe ő maga is felvételti öhajj nyíltan a községnek előtt kinyilváni s pelengere állítani, minden ok és alap nélkül, csupan azért, mert Tollforgató ur végtelen bölcseséggel meg úgy tetszett, egyáltalán nem val helyes gondolkodásra. S hogy ezzel köztetszést nem aratott, akkor meglehet gyözödni. Vegye tehát elő a könyvet s tanulja meg elöbb a szükséges előismereteket s majd csak akkor, h mar egy kissé tisztességesbbeiket tud karczolni, lépjen fel nyíltan. Olyanfélé karczolatok aligha fognak sok örömet gyümölesözni számára.

Fridrik István.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Becses lapja 43. számban megjelent; »Humoros karczolatok«-ra, mint az alsó-lendvai eszpresszi tanítók kör tagja, kötelességgem tartom — habár a t. czikkürö nem érdemlöstés is a n. hogy szerény személyemre vonatkozólag is karczolt volna fölválen néhány humoros ötletem. — hogy az egyesület érdekében néhány észrevételt tegyek; egyszersem kérvé Tekintetségedet, azt beces lapja legközelebbi számban közölni akkedjek. — A t. czikkürö ur úgy látszik nem fogta fel a szót, midön arra szanta meg t. hogy a tanítói egyesület néhány kimagasló s érdemtelmek gazdag tagjairól itt humorisztikus közleményvel beces lapjánk t. olvasó közönségét mulattassa. Ha bíralat akart adni, azt tehetne volna más alkalabb a gyűlés folyama, az alkalom meg volt adva. De tanítói értekezletrol, — melynek czélja a nép nevelés előmozdítása, melynek mind nagyobb emelkedésétől függ a nemzet mind szellemi és erőselet, mind pedig anyagi jobblété — s különösen pedig annak éltsőbb tisztés állasu tagjairól, — kiknek mind a fátal tanítók a t. czikkürö ural egyetbenb köszönettel tartozunk, mert tehetségük képest megmutatták azon utat, melyen haladva, a jövőben a népvéleltes terén mind tökéletesebb eredményt létesíthetünk. — elvezet gyártani nagy tapintatlanság.

Vagy talán t. czikkürö ur ezzel akart utmutatást adni kartsarsainak az irodalmi működésere. Ezt következtetemen némeleg azon kinyilatkozatalból, mit értekezletünk által a szövegkörnyezetben nyilvánítottam előtöl, miszerint a tanítói hivatalozóm nem tartom ősszevezethetőnek az öly zöngeményeket, melyeket ő nadi hegedővel — kiknek mind a fátal tanítók a t. czikkürö ural Erre az épp azért vissza nagy felejtársaság miszerint ő az azért müködök é ténem, mert a tani tötöl nem van semmit az irodalom. Nem úgy tisztelet uram! Ismerék és tudnék telhozni példának számtalan ferfuit, kik még semmi féle verset nem ismáltak s mégis okos emberek és kitűnő pedagógus-k. Töltsé be mindenki lelkiismeretesen mindenki azon állast, melyet a mindenhato számára kijelölt, akkor körtelenségnek eleget tet s embert rendeltetésnek cözélj elérte, a ki tanítói állast töltsé be, az legyen tanító, nem pedig fátyal pótló s a veje ki agyabál azon Dvo Újochte szövezté kalambos alombet hogy keltnék születtek! Mert szerintem töböt ér, ha egy jó hupolgart nevelünk a hazának, mintha száz rossz verset és »Humoros toll-karczolatok«-at írunk. — Az a legmeglepőbb dolog, hogy a t. czikkürö ur épt az egyént felelet ki karczolatából, ki a legtöbb humorizati anyagoit szorgaltatta volna művéhez. — Ez ököb bátorodok a kizigaztást e helyen megietni. Azon egyéni, ki »Humoros toll-karczolatok«-ból kinaradit: — Farkass Károly, kit ugyan Cesztregben ismerhetnk, mi azonban csak a »Humoros toll-karczolatok« cizimü műveről ismertet meg igazan.

Közép termütő svóany alak, s inkább ruha müvésznek, mint tanítónak nézi ki. A költöket jeletmő kis hobortossáig nem hiány ki fála. Az éretlöl nem beszél semmit, de annal töböt mint mindent hangoztat, hogy megneveltsé és lo bevezet leli szemöl előtt »banketts«, miert ő Cesztregből Alsó-Lendvára köszított.

Mig nem a gyűlést végéztél vágya a »banketts« tetjesedése ment. Vágyainak netovábbia volt, midön a felköszötököss hosszu sora megnyitódott, s végre valahára rea is kerülhetett sor. Még most is szeméim előtt álló másoltesítleges alakja, a mint zsebre dugott kézzel elkezdte mondokaját hogy: »Porszemek vagynuk . . . gyűlést talán nem is így kezdte, de azt tudom, hogy egy öt is mondtam. Nem emlékszem re, hogy mennyit mi mindent hangoztatott, mert képzeltemnek magas számyalával nem tudtam versenyt tartani. Ö pedig a mely csendnek közepte, csapangott magasan lkarsunk a költői illet viasszaryainval míg nem a nap hve számyalt elozvaszta, s lo potypanyt a porszemek közé. S ezen aláesöl ó rohomasan történt, hogy az asztalárszág meglepetésében előlelde razuidant az »éjents-t. A miért jegyzőkönyvileg becsanatot kellett volna kéri a tosztözöl.

Liszaköz, 1889. november 8-án.

Suday Pal tanító.

Válasz a »Humoros toll-karczolatok«-ra.

Az »Alsó-Lendvai Híradó« nov. 3-iki számban megjelent »Humoros toll-karczolatok« ez, remekmü mulattatja az olvasó községét, de nemkül tanítóké éppen nem. El nem tudom képzelni, hogy lehetséges egy csabonkó bszontolon mi mindent hangoztatott, hogy megneveltsé (Hisz én veresket farag ahhoz semmi közöm. Ambr ez cészerül volna lennit egy kissé tisztességesben felhangozni, s úgy penetgni) de azt, hogy bennünk oly előzletl akaró mudom hírlapban meghurzolja, collegáim nevében kikérem magamnak.

Hogy józan észrel megfontolva volna mielőtt el czikket írta, állig bíhetem; mert józan észrel ilyet nem lehet írni, annak kevésbé hírlapban közölni. Már hogy képzélte, hogy tisztségre fog akadni »műve« előttünk, különösen pedig a tisztességes megcsörtöl öreg kartsarsal előt, akkor valóban kirts szeméim elöl hirtelen köszönetet adtam. — Fridrik István alsó-lendvai kartsars utarai, ő volt szives gyakorlati tanítást tartani, a melyt mondhatni mint tanítás volt és a mi fölött a szögürö bírálat ugyan megtörtént, pedig úgy hszem voltak ott önnel szakavatottabb tanferfúk i. Hat még a személy leírás! Igazán botrányos.

Márkus Lajos volt előnk urak, ki 3 éven keresztül vezette a kör ügyeit, azal akar köszönetet adtam, hogy holmi ludakkal meg kappanokkal bszontozta össze! Szép, valódi manta kartsars!

Murkovies Janos ur a kör új előnké, ki a tanítói egyesület ügyeit már az előtt is vezette, úgy hszem őt csak a nem dedemle meg ontól, hogy vele gyumolódjék. És ugyan ezt mondhatom a töbi megserített collegáimról, kik elég szerencsételenek voltak önnel költői tolla alá kerülni

diocesioses tettet követett el rajtuk, kartsarsain. Most csak egyre kénem . . . — ne valaszoljon erre is egy reteres hósökletemnyel.

Egy kartsars.

Köszönet. Tisztelettel felkérjük

mindazokat, kik اپوزت előlétesíté áravál beküldöztenek valnak, az »Széseg szíves beárlására« hogy írtólje szövegünköt mi is pontosan teljesíthesseük.

Hírrovat.

Választás. Varosunkban november hó 4-én

éjtelt meg a megyei bizottság tagok valaszitása K. Hojos Mihály gyűlést elnökölte alatt. A mostani valasztás az öly csabonkó zöngeméyeket értelt hat vezet. E legőbb szavazatot kapták s ennek alapján megyei bizottság tagok lettek: K. Hojos Mihály, Karabélyes Elek, Kiss Pál dr. és Dr. János Fabian. Azt hisszük, hogy az erőbnyű mindent teljesen kielégel, mintan a valasztás melöi és érdemessé ferjárka esett.

Vasut. Csabgyán varosunk hatrabar november

hó 4-én megkezdették a vasúti földehnyulátokat melynek híre örömmel töltötte el a város lakoszáig. Igen sokan mentek ki az nap a helyszínerre örögek ifjak gyarant, hogy szépeneszen gyözödnék meg a vasúti munkálatok megkezdéséről, s személyes meggyözödni szerették biszen az örömettel és meg-

nyugással terelt vissza azon biztos tudalattal hogy cege, nyeresé csak kipárlt a vasut, melyek annak közt, még városunk oly sok reményét fő: kiemelkedő elvárásokkal bírja az új előre érkező, a múlton kérem való bízattal csomag a város felvára, azaz Bruck a remények teljesülnek is. Ezen év. Vocholt Károly lapunk társaságosak egy a Alfoni Olga kisasszony november hó 9-én cikkei ez egymásnak bölcsesség, Muzsuzonlaton. Az oktatás szertartás Cipót ez, lebbes vagyete. Bot gáz és megedelés kísérje frigyüket!

A mint ertésülék november hó 11-én Vasiztet: Béni ur önélszása szolgabíró hivatali vizsgáti ur városunkba érkezett.

Utven éves házaspár. Az emberi életben a legtrikább események közé tartozik minden valaki életéjárjával házasságának 50-ik évét jó erőben és egészségben elérheti. Egy ilyen boldog házaspár van városunkban, kik folyó év november hó 10-én érik meg egybekelésüknek 50 ik évfordulóját a házaspár neve Steinsitz Antal a Lendvai szabó és házbirook, ki született 1815-ben, azé neje Bisztericzki Anna sz. 1813-ban, egybekeltek 1839, november 10-én. Ezen alkalommal az örömszövelel iltve nagy szöleket örömlentlen idvözölni készülnék gyermekei Mari, Janka és József unokái Mariska, Feri, Blanka és vojüki Tóth János m. kir. postavezető, kik szép és mindenestül megható családi ünneppel rendezésével meglenni akarják szüleit. Még ilyen hosszú és boldog életet kívánunk az 50 éves házaspárnak.

Bizottsági tagok választása. Csesztigón a megier bizottsági tagok választása november hó 4-én Baika Erdős utján ügvedés szobában Aki irattott meg nagy alkalmunkat Szencsényi Nándor városunk z. Herman Hun fordítókhoz választott meg bizottsági tagoknak 89 és 87. szavazattal.

A muraszöbati kaszinó egylet végre csakugyan más helyiségre kapott a Kiribésh féle házban, hová nyév után fog átköltözökni.

Elvesztett kulya. Mult hó 22-án Alsó-Lendvára egy ritka kutyája Sali Szendrőnek elveszett. A kutya fekete, nagy hajú, fekete tarka, pupája kissé sárga, tarka egy kisse kegyet; egyik lábja is kisse hasított, nonre neve Alony. A meg, találó 3 rit jutalomban részesül, melyet az alsó Lendvai főszölgabíró hivatalánál a kutya átadása után jövelhet.

Meghívó. A zalaegerszegi kereskedelmi kör könyvtára javára folyó évi november hó 23-án saját helyiségében (ZöldfADVendégő 1. emelet) tombolával egybekötött táncos télyt rendez. Személyjegy 1 frt. Családijegy 3 frt. I tombolajegy 20 kr kezdete este 8 órakor, felülzések köszönettel fogadtatnak és a »Zalamegye« című helyi lapban nyugvattatnak. Fiszleltel kéreknek hirdetőzök, kik a »Közlekedő« című hetenkénti a tombolához nyeregem tárggyal kívánnak járulni, sziveskedjenek azt Ballassa Bános titkár urhoz küldeni.

E lap nagyon tisztelt vidéki olvasó közönségében sokan, mint észtelesen s mar többször személyesen is tapasztaltam. Szédfő iról név fölött az én soraimat vélik lathatni; az igazság érdekében tehát czenni kívánlyomat, s tanum rá a helybeliek, hogy Szendefi ur érdemei nem enge illenek. Gaál I st v a n. s. lélkész.

Választás F. Hó 4-én a törvény által megállapított hat év letelével megújcsedett megyei bizottsági tagok választása a belatlantat választó 6 kerületben a választók rendkívüli érdeklése mellett eszközöltették. Tek. Moesáry János nyug. bíró ur a megyei alispáni hivatal által az előiki tek. Horváth Mátyás ur alelnöki tiszttel bíztart meg. Kilyence órakor az elnök lelkes szavakban idvözölven a választókat a választást megnyitottnak tekintette, s egyuttal felhívja: ket hogy kebelelő a törvény szabta bizalmi férfiakat válassza meg, mire tek. Vlastis Nándor úr tisztartó ur, Vucskó István

Illa Balázs s Forján András földművelők választottak. Erre következett a szavazati lapok beszedése, a mely a legpeddlésben rendben volt délután 4 óráig, a mikor a választás beszünettetvén megszámláltattak a lapok kitűnt, hogy a polgárok bizalma tek Moesáry János nyug. bíró ur s Koczeth Máty. s urakban összpontosult a mennyiben egyhangulag megválasztattak. Öszintén gratuláltak. Admultos annos. Nem hagyhatom említés nélkül azon körülményt, hogy ez ideig a megyei bizottsági tagok választása körül mutatkozott közönyt egyzserre oly rendkívüli érdeklődés váltotta fel a mi a helybeli körjegy ur bugzó tevékenységnek tulajdonítható, a kiaválasztókat polgári joguk gyakorlására felhívta Többily derék körjegyűzt a megyének.

Betörés. Az alsó-Lendvai szözhelyen november 3-án éjféli ismeretlen tetesek hat pénzértörték fel s azöböl ágyménat, szöflet és bort vittek el s mint mondiák, a vakmerök kovással szállították el a lopott jószágokat. Még ezideig nem sikerült öök kézrekeríteni.

Szerencsétlenség. A csenti hegyen Tóth Miklós 2 és fél éves fia november hó 5-án jatszás közben a tűzhelyről egy torró vízzel telte csészé magára rántott, melynek következtében oly iszonyú fájdalommal ököz égési sebet kapott a szegény kis fia, hogy másnap már kisérvendett. Egy ujabb szomorú példa arra, hogy a kis gyermekek nem tanosok felületi nélkül hozották.

A megyei bizottsági tagok választása. Z. Szt-Grotton megválasztották Baty Péter s Romer Ignacz, Z. Szt-Salost: Botka Ferenc, Forster Ferenc és Rimmer Lajos. — Turján pedit Veledits Lajos és Réthy Gyula.

Főispán ur ö mellsósága f. hó 1-én a zala-szent-grotói hivatali vizsgálat meg s mint ertésülék a tapasztalt példás rend és az ügykezelés gyorsasága felit legnagyobb megegedésének adott kifejezést.

Tűz. Mult hó 3-án éjféli 11 órakor Beke István özy lakosnak az egyvezezt közhelygi hájléka külső részén ököb kigyuladt s legett. A kar mintegy 240 frt. Biztosítva nem volt. — Husz (hideg) József esaford lakos háza mult hó 30-án kigyuladt s tetözete legett ügy mondják, hogy a gazdaasszony vetkes gondatlansága idézte a tüzet elő, s mennyiben a sövény épület falát rakott tüzet, mitöl a fal előtte pedig a tető megyuladt. A kar körülbelül 150 frt. Biztosítva nem volt. — Október 31-én dében fél 2 órakor Varga Ferenc turji lakosnál támadt tűz, mitöl ügy ennek valmire Kovacs István névű szomszédiank háza és gazdasági épületek legették Biztosítva csupan egy paja volt. — A kar 500 ft-ra meg.

Jo hir a tanítóknak. A kézzeltöbben lévő tanítói nyugdíj térvényjavaslatra szerint a tanítók 30—38 éves szolgálatuk után teljes fizetéseket kapják, az árvákról pedig árva házak felállítására által fognak gondoskodni.

Jelen számunkor több érdekes közlemény kimaradt, mit jövő számunkban hozni fogunk.

Nyilatkozat.

»Mióta a belügyér szölgáron rendelték el hogy minden község tüzezkendővel lassá el magát, a tüzezkendő verseny között a tisztességért s értő órnak keletkezett. Erre vonatkoznak az alábbi sorok.

Nyilatkozatunkra Breuer Szilárd ur választó, válassza jelen helyesen: rövid. De nem az, a mit mi attól vartunk, ki a bizottság nevében, vagy a helyett választási fog. Mi ugyanis azt kívántuk volna tudni, hogy mi indította a bizottságot arra, miszerint a tüzező-szeveket közgyűlése által a bírálo bizottsága kétévezővel tét bírálati szabályzat minden lényeges pontját mellőzte? Miért nem állapította meg a versenyre becsajított fekszkendő minőségét vacuumterrel, manomecerrel és áramú mérővel? Miért nem mérte fel a szállított váz minőségét stb.? — Breuer urnak, ki a fekszkendő környeket is ir — írheden nem tudnia, a mit ma már mindenki tud, hogy ezen eszközök nélkül — egy fekszkendő minőség felül — szá-

szeli, alapos véleményét mondani nem lehet, annak inkább, minthogy ezen szabályzatot ő maga is beírta saját ügyvezetett tüzezők zsebkönyvébe. Névtel. tehát még azon minőségben nem lehet, hogy arról nem bír tudomással. És hi birt tudomással mi indíthatta arra, hogy ezeket mellőzte? Állítólag ok nélkül a fa levele sem mozog. De még arra is kíváncsiak voltunk, hogy miért állított a Tárnóczy-féle gépész 10 tüzezőt, s miért a Geitner-féle szintén 100 mm-es gépész 14 tüzező mezbe bújtatott Geitner-féle gyári munkást? Erre választó Breuer ur lett volna a legilletesebb, mivel ő nemcsak a jury tagja és gyejyözve volt, de ő rendezte tüzezőkंपen az egész ügyvezetett próbát, melynek kiárálog a rendezéséért. A Tenyér két választásban nem tagja; de hiszen azt, ami az lsten szabad egy alatt több száz tüzező megbonyakozására történt, nem is tagadtadta volna. Helyes volt tehát a ténny beismerés. De talán az illet mégis csak megkövetelte volna, hogy ezen fla.grans szabályzatúansögek és latszólag részrehajlás felszerelésének talajban valami indokot. Már legálabb elmondhatta volna, hogy a tüzező bírálo bizottság nem tudott szerzeni manometert, vacuum mértét, dinamometert, a víz felmérésére lterít, vagy kilos mérőgép stb. Ezeket mi ugyan azt állapítottuk meg, hogy az ekkél szövezes szövegek taláa. Továbbá elmesélhette volna, hogy a Geitner gyár 14 nyomorított vázlasztotta ki és azöl nem akárvan magukat megerölténi — tényleg csak annyit örr fejtettek ki, mint a 10 idegen Hercule st. stb. stb. De hát ráe nézve az mind nem igazságtalag. Mit neki a bírálo bizottság korrek eljárasa? Mit neki a tüzezősögek tekintélye, himve? Izzelő t tehát nem foglalkozott Breuer ur, ugyi mitel verseny alkalmával, ugy ma is csak az latszik fontosnak lenni; a gy Geitner-czég kapta az első díjat, utarog a verseny kezdésénél is csak attan kapta díj szerinte, még Tárnóczy valamii legeszelegutóbb díjat; vagyis a Geitner czég úgy tudokölt a többi felett, hogy azok még csak árnyat sem érték — a basóbl megettett bírálat alapján. Hogy ki öit kapott, — azt mi eddig csak a lapokból tudjuk; mert a bírálo bizottság minden eddigi gyakorlat ellenére jónak látta bírálatok eredményét a kilyeszlén elhallgatni. Biznak nézve ez melles kérdés, mert hiszen a gép minőségén a bírálat szerencsénem nem változthatott és a közönség gyártáson tapasztalható, hogy loltak esetleg. Nem a legelső nyári minőség nem volt legjobb. Nem szintén mondván — nem is szerettük volna, ha ily szabályzatlan eljárás ségylevé a Tárnóczy gyár kaptas volna az első díjat.

Mindenkinek, ki Breuer ur választás olvasva felült, hogy ő jónak látta ezen alkalmat is felhasználni egy hatalmas reclama. Kutattuk tehát beutnant emek okot, míg végre rá jöttünk Ugyanis, közösen lörög a f. évben kiadott, ügyvezetett tüzező zsebkönyv, melynek szerkesztő és kiadó Köhler István, Breuer Szilárd és Kalmán Gergely urak. Ez utolsón nem ismerjük. De hat mi van ebben — kérni a be nem avott; mert kevesen tudják, hogy ezen Köhler István, ur a Geitner- és Rausch fekszkendő gyárának jelenlegi tulajdonosa: Rausch ur veje (Geitner ur a cigóbló kilépett). Breuer Szilárd társ kiadó ur pedig ugyancz azon bírálo bizottság tag, sajtó társ Köhler István fekszkendője jászra «Az ország határnyján megkövetelőkön a gyártó körök ir javat tanúatiz. Ezeket tudva, természeteg fog lertünni, hogy miért érdekl Breuer urak csupan azon kérdés, hogy a Geitner czég mennyivel nagyobb díjat kapott. Mi és a nagy közönség ezzel nem törődünk. Elöttünk a tárgyilag is igazság legeg. Felaharodott igazságszereteten a felett, hogy oly méltó tetület nevében, a milyen az országos tüzezősö — ily dolgok történteknek. Természetesen azoknak tudunk lertünni, kik annak élén állnak. Bizonyos tények azöböl rendjök re, hogy ez jövöben ne úgy legyen. Nehegy pedig valaki azt higgye, hogy ezen ügyvezetett tüzező zsebkönyv valamii aratlan szökönyv, felírjuk az érdeklötök attan megtekintésére Markus Samu könyvnyomdájában csesztig a mi iradokban, (vácz-körüt 78, sz. a.) hó czentül egy példány, ha főnöknek belegegyzik, közzemelés kis: kitéve — talhi arany reklamá. Nevezetes kis mű cz; eddig hasonlati reklamak hazájaban Amerikában, is csak ritkán tudunk előállítani.

Csak annyi említtünk meg róla, hogy hirdetését csak egy fekszkendőgyar találhatta, de az aztan kiadó; a Geitner és Rausch czégnek 9. mond kilyen egymastan követező ladon van reklám-hirdetése. De magában a szövegben sem fedlektek meg róla, illőleg magukról a társiadó- arak, mert a 152, 154, 156, 158, 161, 161

lapján ott diszeleg: a Geittner gyárnak helyisége. A 184. laptól a 190 lapig reklam készítették a kizárólag Geittner cég által képviselt Grether-Witte féle káposzta számára és elhaltatják az ennél jobb Rott féle hazai káposzt, melyet a tűzoltó közegyek és amannal jobbnak ítélt. Ezen leplezetlen reklámokon kívül majd minden sor egy leplezett reklam A 273. lapon pedig a miniszterium ajánlatával szemben az állították, hogy Tarnoczy Gusztáv teendőkészítés nem létezik, tehát nem is ajánlható (nehogy valamilyen a Geittner gyárnak versenyt csinálhasson). Már akkor gyanusnak látszott ezen túlbuzogás, mert hiszen ha a kiadó urak csakugyan azon hitben éltek, hogy a Tarnoczy gyár nem létezik, akkor hát miért pazarolták arra a tenetát és papírost? Kézzel foghatolag más crélt rézt tért tehát ezen állítás, mely a tűzoltó közegyek küldetel; mert mai nap nem szokás már a borsorkányok ellen — melyek nem léteznek — küzdeni. Minthogy tehát mégis jónak láttak ellene sikkra szállani, legalább nem valószínű hogy letevéseik nem lett volna tudomás. Gyanusnak tunt fel, hogy tűzoltói közegek — egy újonnan létesült gyár ellen kezdték, hol ekkeseredett, hol leplezett harczott; mert az eloolautlan, buggó tűzoltótónak örömmel kellett volna üdvözölnie minden új vállalatot, mely az eddigieknek segélyére lehet a külföldi verseny leküzdésénél, mely ellen az eddigiek silestül nem fordultak, amennyiben ma is még sok külföldi-feszkendő jón hazánkba.

Tudjuk mi, hogy a reklámasítás szabad mesterség; eszünk ágában nincs attól Breuer urat elriasztani akarni, ha neki ezen tarraságban szerkesztői és kiadói vállalat talán hasznára valhatik: de a közérköles és az orsz. tűzoltói szövetség tekintélyének megóvása szempontjából tiltakozunk kell az ellen, hogy a Breuer ur közreműködésével hozott és fent csesztelt ítélet érvényessé tekinthessék, mert a bíróságnak részvétel teljes részrehajlatlanságát feltételez. Tessek Breuer urnak elhinni, hogy nemzünk; esset ezen tényeket nem világos hozni, de igazságszeretnek főlösölösa kényértette rá.

Budapest. D. etrich G. y. L. Tarnoczy Gusztáv feeskendőgyárnak üzletvezetője. Grossmann Sándor, Tarnoczy Gusztáv feeskendőgyárnak technikai vezetője és a fővárosi orsz. tűzoltóegység szakasz-parancsnoka. Rozsary Szaniszló, Tarnoczy Gusztáv feeskendőgyárnak levelezője, és az aranyos-maróhi orsz. tűzoltóegység leparancsnoka. Floriáneczjános, Tarnoczy Gusztáv feeskendőgyárnak főszerelője.

505.1889. szám.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. § értelmében ezenel közhírre teszi hogy az alsó lendvai kir. járásbírószág 3273 számú végzése által Lenek Emil és érdek társai felperesek lakós javára Gyoles József, Bekk Mária és Németh István Pákai lkóskok ellen 418 ft 18 kr. tóke ellen 1889 évi július hó 1 étől számítandó 8⁹⁹ kamatai és eddig összesen 15 forint perköszög követelés erejéig elrendelt kiküldött végzése alkalmával bíróság fel foglalt és 505 ftra becsült egy téhen, két úszó két vástengese szekér, két ló, egy esikó, és egy pár ökörbólló ingóságok nyilvános árverés utján eladának.

Mely árverésnek az 5038 sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Pákán a fentebb nevezett alperesek lakásán leendő eszközésére 1889 ik évi november hó 22. napjának délelőt 10 órája határidőül kitűzték és ahoz a venni szándékozók ezenelöl megjegyzésel hivatauk meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881 évi LX. tcz. 108. § értelmében a legelőbbet ígérőnek becsarón alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 108 § ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

A törvényes határidő a hirdetésnyeknek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Alsó-Lendván 1889. évi november hó 7. napján. Zakó Dániel kir. bír. végrehajtó

409.1889. szám.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. § értelmében ezenel közhírre teszi, hogy az alsó-lendvai kir. járásbírószág 3778 számú végzése által Marosa Ferencz turnishai lakos javára Trányek Anna fészezett Horváth Józsefnek Ganicsai lakos ellen 423 ft tóke, ennek 1888 év február hó 25 napjától számítandó 80⁹⁹ kamatai és eddig összesen 91 ft 87 kr. perköszög követelés erejéig elrendelt kiküldött végzése alkalmával bíróság fel foglalt és 376 ft 50 krra becsült szobabeli butorok, 3 téhen, 3 öszó, 2 nagy szekér, egy kis kosci, egy pusza szekér, két szekér szena, skulóféle házi és gazdasági eszközök, ből álló ingóságok nyilvános árverés utján eladának.

Mely árverésnek a 4269 sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis Ganicsán alp. Trányek Anna lakásán leendő eszközésére 1889 ik évi november hó 25 napjának délelőt 10 órája határidőül kitűzték és ahoz a venni szándékozók ezenelöl megjegyzésel hivatauk meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881 évi LX. tcz. 108. § értelmében a legelőbbet ígérőnek becsarón alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 108. § ában megállapított feltételek szerint lesz fizetendő.

A törvényes határidő a hirdetésnyeknek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Alsó-Lendva 1889 évi november hó 7. napján. Zakó Dániel kir. bírósági végrehajtó

567.82. szám.

Újabb árverési hirdetésny kiavat.

Az alsó lendvai kir. járásbírószág mint telk-közznyi hatóság közhírre teszi, hogy Belső József kányavári lakos végrehajtóhoz óv. Tóth Farkasné mint Tóth Farkas utó maradt kiskorú Tóth István, Erzsé, János és Anna kiskorúak t. t. gyámja dömföldi lakós végrehajtást szenvedő elleni 31 ft 20 kr tókekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében Doma Teréz özv. Tóth Farkasné utó ajánlata folytán az alsó, lendvai kir. járásbírószág területén levő a dömföldi 25 számú jtkvben 1—8 s 1—2, sorsz. a foglalt Tóth István, Erzsé, János és Anna kiskorúak nevén álló s az adó alapján 560 ftra becsült ingatlanokra az árverést 500 ftrban ezenel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889 évi november hó 23 ik napján délelőt 10 órákor Dömföld községben a községi bíró házában megtart. tandó nyilvános árverésen a megállapított kiáldástí áron alul is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsarónak 10% át vagyis 56 ftrt készpénzben, vagy az 1881. LV. tcz. 42 § ában jelzett árfolyammal számítót és az 1881 évi november hó 1 én 3333. §. k. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. § ában. kijelölt óvad-keképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letelteni, avagy az 1881 LX. tcz. 170. § értelmében a bánatépnek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Alsó-Lendván 1889 évi május hó 2 nappán.

A kir. járásbírószág mint telk-közznyi hatóság. Szirmay Béla kir. aljbíró.

A londoni, párisi, minheni, ismert íratival kitűntetettek. roz. kállitások — díszkötvény; allitáson első osztályú ökmány; gazdasági-egylet VI. szalozs. lonos elismerés 1870 ben és

hamburgi, bécsi, jockey-club el Az 1887-iki esernyőtí orszák 1885—1888-iki bécsi kutyakállitások a bécsi császári királyi mező-tilanyak (a lötenység) el 1885 ben.

Kwizda or kir. szab. üdítő nedve.

Mosóvíz lovak részére.

Erositól szolgál nagyobb farasatások előtt és után, tisztasodik, az inak és izmok feszességét el.

Kwizda Korneuburgi marhapora

lovak, szarvasmarha és juhok számára; jótékony hatással bír az emésztés mellett sok évi tapasztalat szerint mind általános egészségben, vértelenítésben, és egyéb gyilkasításoknál. Nagy doboz ára 70 kr. kis doboz 35 kr.

- Kwizda szemcsze, 1 üveg 80 kr.
- Kwizda Bisterye, 1 üveg 3 ft 6. 4.
- Kwizda Mirtye- és tügykenő, 1 üveg 1 ft.
- Kwizda epe-tisztítókúra lovaknak 1 üveg 1 ft 50 kr.
- Kwizda gyógy-porok haromtól számára 1 ft 60 kr.
- Kwizda lapátok-kenőse, edes és fűszerzett paták ellen. 1 szalencia 1 ft 25 kr.
- Kwizda kutyá-labdaeset, egy doboz 1 ft.
- Kwizda korimpóra, egy üveg 70 kr.
- Kwizda görös-pilulái lovak és szarvasmarhák számára, egy pészelszene, 15 drb pilulát tartalmazva 1 ft 60 kr. egy karton, 5 drb pilulát tartalmazva 60 kr.
- Kwizda erőtápláléka lovak és szarvasmarhák. Láddában a 6 ft és 3 ft, és csomagokban a 30 kr.
- Fent említett szerek valót minőségben a legelőbb gyógyszerárban, az összes nagyobb anyagerkeskedésekben kaphatók.

Továbbesek kiterlesse vegelő keretük a közönség, hogy a vevésnél kizárólag KWIZDA készítményet kérjék és a fentebbi vedőjegyre figyeljen.

KWIZDA köszvényfolyadéká reg lipróbált háúszér.

Ára 1 forint. Csakis az ide mellékelt vedőjegyre valódi.

Számpónti postaszeküldés a fölölet. KWIZDA FERENCZ JÁNOS, es. kir. osztrák és román udvari szalító, kornói gyógyszerár által KORNEUBURGON Bécs mellett, Pannónia Magyarországra részire TÖRKÖ JÓZSEF 6—13. gyógyészszécsné BUDAPESTEN.